

M Ě S Í Č N Í K F R Y Š T Á C K É F A R N O S T I

6. ROČNÍK - PRÁZDNINY 2008 - ČÍSLO 63

FARNÍČEK

Z OBSAHU

**BESEDA S VOJENSKÝM
KAPLANEM**

**BRIGÁDA NA KOSTELE
FRYŠTÁČTÍ KNĚŽÍ - SERIÁL
MUŽSKÁ SPIRITUALITA III.**

POUTNÍ CESTA

VELEHRAD – SV. HOSTÝN

**Krásné prázdninové dny
všem přeje Farníček**

DUCHOVNÍ SLOVO

Velmi často se člověk v dnešní době ničí proto, že nemá volný čas, nebo že si ho už neumí udělat a zastavit se, porozhlédnout se a uvědomit si sebe sama. Spěch mu dává dojem života.

Ve skutečnosti se takto ale pouze ohlušuje, utíká před sebou samým a odsuzuje se k pudovému životu.

Ochota zastavit se je první krok, který člověku dovolí vrátit se k sobě samému.

Být ochoten zastavit se zamená být připraven pohlédnout na sebe sama. Nemusíš ale na sebe hledět sám.

Sobě totiž plně porozumíš jen ve světle Božím, který tě stvořil k naplněnému životu.

Neboj se v běhu svých dní chopit všech příležitostí, které ti život nabízí, abys přišel k sobě a setkal se s Bohem:

- ❖ když čekáš na autobus,
- ❖ když čekáš na semaforech,
- ❖ když čekáš než se uvaří voda na kafe,
- ❖ když čekáš než se ochladí láhev s mlékem pro dítě,
- ❖ když čekáš u telefonu, který je obsazen,
- ❖ když jsi na dovolené ... (podle M. Quoista)

Požehnaný čas letní Vám všem přeje

otec Miroslav

A ještě jedna důležitá informace:

Na podzim (asi v říjnu) se rozběhne příprava na přijetí svátosti biřmování.

Přihlášky odevzdávejte během prázdnin a nejpozději začátkem září.

Podmínka: dosažení 15 let.

DALŠÍ CITÁTY SLAVNÝCH PŘIPRAVIL FRANTIŠEK ZÁLOHA

DNES O PŘÁTELSTVÍ

Příteli pomoci jdu třeba o půlnoci...**české**

Přátelství je součástí lidského štěstí...**Werich**

Pravé přátelství je respektování toho druhého...**Werich**

K hostinám přátel se ubírej pomalu k jejich neštěstím rychle...**Chilon**

Přítel je ten, kdo o tobě ví vše a má tě pořád stejně rád...**Hubbard**

Věrný přítel je medicínou duše...**latinské**

PŘÍŠTĚ O RODIČÍCH A DĚTECH

DALŠÍ OPRAVY FRYŠTÁCKÉHO KOSTELA SV. MIKULÁŠE

V letošním roce jsme si dali do plánu investic v našem kostele opravu věže kostela zahrnující výměnu tří podlah, nátěr fasády věže, výměnu mechaniky věžních hodin a také výměnu čtvrté okenice. Mimo to jsme naplánovali také nátěry oken a střechy. Díky dobrému počasí se nám v tomto měsíci podařilo natřít okna a dokončit opravu věže. V této souvislosti nelze opomenout pomoc farníků při stavbě lešení potřebného pro tyto práce. Díky tomu se nám podařilo ušetřit nemalé finanční prostředky.

Chtěli bychom vyjádřit velký dík za finanční příspěvek na opravu věže městu Fryšták a Zemědělskému družstvu vlastníků Fryšták.

Na nátěry oken se nám také podařilo získat finanční dar, který pokryl větší část těchto nákladů.

V letošním roce by nás měl ještě čekat nátěr střechy, ale je možné, že ho z technických důvodů odložíme až na rok 2009.

V tomto roce bychom také chtěli zkušebně instalovat topení do části lavic. Pro příští léta připravujeme velkou opravu interiéru zahrnující odvlhčení severozápadní strany kostela a zabránění pronikání vlhkosti do podloží kostela.

Dále osekání omítek vně i uvnitř kostela a následné omítnutí sanační omítkou a na závěr vymalování celého chrámu.

Součástí této rekonstrukce by měla být také instalace nového obětního stolu a ambonu.

Při přípravách rekonstrukce spolupracujeme s ing. architektem Meluzínem ze Zlína .

Pro financování těchto prací budeme především spoléhat na vaši pomoc, ale budeme jednat o možnostech financování z jiných zdrojů.

Svou pomoc při zajišťování finančních prostředků přislíbil i starosta města Mgr. Lubomír Doležel. Všechny tyto práce bychom nebyli schopni provádět bez vašeho přispění, ať už je to váš pravidelný finanční příspěvek či vaše přiložení ruky k dílu při brigádách, ale ani bez vašich modliteb za zdar celého tohoto díla.

Naše plány jsou možná trochu smělé, ale je to mj. hlavně výzva pro naši generaci, že jsme schopni odvést kus poctivé práce a zanechat tak po sobě na našem farním kostele také svoji stopu.

POUTNÍ CESTA VELEHRAD - SVATÝ HOSTÝN

V předvečer svátku sv. Cyrila a Metoděje a velké pouti na Velehradě byla slavnostně otevřena nová česká poutní cesta spojující památný Velehrad s nejznámějším moravským poutním místem sv. Hostýnem. Její trasa vede přes Fryšták a 17. zastavení bylo vybudováno mj. i za přispění našeho města.

Ve čtvrtek 3. července se první poutníci zastavili při své cestě na Velehrad také u nás a kromě kostela navštívili i zdejší hřbitov a hrob „staříčka Stuchlého“.

Celá trasa měří 50 km a je vybavena informačními panely, na kterých se může návštěvník seznámit s kulturně historickými událostmi, významnými osobnostmi a přírodními zajímavostmi míst v krajině, kterou právě prochází. Bude tedy sloužit nejenom věřícím, kteří se vydají na pěší pouť, ale i široké turistické a cyklistické veřejnosti.

Na tuto páteřní trasu se navíc budou v dalším období napojovat další stezky z jednotlivých obcí a farností. Moravská poutní cesta, která je první svého druhu na území České republiky, bude součástí evropské stezky z polského poutního místa Čenstochova do Říma.

Finančním garantem projektu je Matice svatohostýnská, pomohla i Matice Velehradská a Zlínský kraj.

Na projektu spolupracovalo také Arcibiskupství olomoucké.

Logo nové poutní cesty

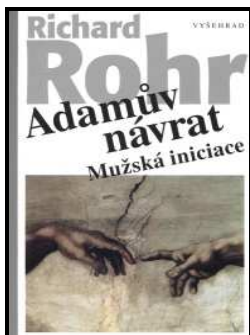

Takto vypadají informační panely

Další informace najdete na internetových stránkách
www.maticevelehradska.cz

MUŽSKÁ SPIRITUALITA – ADAMŮV NÁVRAT (ČÁST 3.)

Zdá se, že se jim přihodilo něco jiného, a jeden způsob, jak to říci, je ten, že tyto lidé byli nějakým způsobem iniciováni. Iniciováni do svého pravého Já, iniciováni do proudu skutečnosti, iniciováni do velkých vzorců, které jsou vždycky pravdivé, iniciováni do života Boha – vyberte si popis, který vám nejlépe vyhovuje. Takové iniciace nabývali specifické rituální formy ve všech dobách a na všech kontinentech po většinu lidských dějin. Byly považovány za ústřední pro společenské přežití téměř každé

kultury – a zvláště pro duchovní přežití mužů.

K nastartování cesty k duchovním dospělosti je nutný nějaký křest (čti" iniciace"). Oheň, voda, krev, selhání nebo svatá touha, to vše mohou být katalyzátory, ale bez pádu nebo většího ponoření do ústředního tajemství člověk nemůže plavat v tom správném oceánu. Je to nutná cesta od falešného já k pravému Já. Bez takové velké porážky budeme z pozice svého malého já chybně interpretovat bezmála všechna náboženská slova a rituály. Budeme Boha využívat, místo abychom jej milovali.

Náboženství vůbec nefunguje, pokud nedojde k setkání.

U těch lidí tyčících se nad pouhým životem, s kterými jsem se setkal, vždycky nacházím jednoho společného jmenovatele: v nějakém smyslu všichni zemřeli dříve, než zemřeli. V nějakém bodě byli dovedeni na okraj svých soukromých sil a toto zhroucení, které určité pociťovali jako umírání, je uvedlo do většího života. To je ono! Když měli pocit, že se zhroutí, tehdy učinili průlom. Místo toho, aby se vyhýbali osobní smrti nebo proti ní zuřili, oni prošli smrtí svého starého já, svého malého života a vyšli na druhé straně s vědomím, že smrt už jim nemůže ublížit.

Pro mnoho západních lidí je život, smrt a zmrtvýchvstání Ježíše Nazaretského nejdůležitějším příkladem tohoto vzorce a Ježíš je často uznáván, dokonce a mnoha nekřesťany, jako nejvlivnější osoba posledních dvou tisíc let.

Je tomu tak, že pokud váš život nějakým způsobem nenapodobuje tento plný cyklus, jste pouze užiteční nebo zajímaví, ale nejste ještě mistry moudrosti.

Myslím, že tento nedostatek přípravy na přechod, naše nevycvičenou v práci se zármutkem a v opouštění, naše neschopnost odevzdat se vyššímu životu je základem celé naší duchovní krize. Cvičí nás, jak v odpoutávání, tak v připoutávání – v odpoutávání od pomíjivého, abychom mohli přilnout k tomu podstatnému...

MUŽSKÁ SPIRITUALITA – ADAMŮV NÁVRAT (DOKONČENÍ)

Ale když nedostanete dobrý výcvik v odpoutávání, může se vám stát, že se připoutáte k mnoha mylným věcem, zejména k obrazu sebe sama a k jeho touze po bezpečí.

Klasickým iniciačním rituálů se skvěle dařilo připravovat muže pro obě etapy jejich života: vycvičit mladé muže v potřebné kázni a úsilí pro vzestupnou první polovinu života a připravit je zavčas na potřebný sestup a opouštění v druhé půlce života.

Staré národy věděly, že jestliže muži zmeškají svou iniciaci, stanou se z nich nepoužitelné lidské bytosti, jak pro sebe samotné, tak pro společnost. Každý zanedbaný rituál přechodu vede k novému ztuhnutí osobnosti, ke snížení schopnosti vidět, přizpůsobovat se, chápat a opouštět, zkrátka být člověkem. Nakonec to muže obírá o moudrost druhé poloviny života, protože stále hledají uzavřenost a soukromé oceňování, jež náleží první polovině života.

Jestliže vám někdo bude vyprávět o znovuzrození, osvětlení nebo o spáse a o cestě do nebe a nebude napřed poctivě mluvit o umírání, nevěřte mu. Nemůžete se narodit „znovu“, pokud napřed nezemřete. Evangelium prosperity není vůbec žádné evangelium. Smrt a život jsou ve věčném objetí, jsou to dvě strany stejné mince. Nemůžeme mít jedno bez druhého, to je jedno absolutně společné téma na pozadí každého rituálu. Inicie, která by zkušenostně neučila tomuto paschálnímu tajemství, není vůbec žádnou iniciací.

Z knihy Adamův návrat vybral Libor Kučera

NEDĚLNÍ LEKTORSKÁ SLUŽBA

Většina z Vás, kteří v neděli navštívíte mši svatou v 10:00 jistě zaregistrovala, že od začátku letošního roku došlo k malé změně. Liturgická čtení si vzali na starost někteří z Vás a více se tak začali zapojovat do průběhu nedělní bohoslužby.

Chtěli bych jim touto cestou poděkovat za jejich ochotu - udělat něco navíc pro naše farní společenství.

Víme, že ne každý má dar kultivovaného projevu a někteří možná trpí trémou, protože postavit se před zaplněný kostel, to už vyžaduje notnou dávku odvahy. I přes to se tohoto nelehkého úkolu všichni zúčastnění zhostili na výbornou.

Ted' přes prázdniny se hodně z Vás rozjelo na dovolené a proto jsme se rozhodli pokračovat v této „službě“ znovu až v září.

Možná se už najdou i další, kteří si to rozmysleli a chtěli by se připojit k té zhruba desítce „statečných“.

Pokud tomu tak je, určitě se nebojte a ozvěte se (Pavlu Nášelovi).

Věříme, že počet těch, kteří se budou chtít více zapojit do nedělní liturgie se na podzim ještě rozroste.

Z DĚJIN NAŠÍ FARNOSTI

KNĚŽÍ, KTEŘÍ PŮSOBILI VE FRYŠTÁKU (9. ČÁST)

Další faráři, kteří ve Fryštáku během 18. století působili, věnovali velkou pozornost především obnově poutního kostela ve Štípe, protože Štípa byla v té době součástí fryštácké farnosti.

Od 17. listopadu 1735 působil ve Fryštáku rodák z Telče **P. Jan Karel Straka**, který zde přišel ze Slušovic. Za tohoto faráře se začalo s dostavbou štípského kostela a to především díky daru 2000 zlatých od zbožné hraběnky Antonie Rottalové.

Zázračná socha štípské Panny Marie byla ozdobena vzácnými rouchy a vzácnými korunkami s 22 démanty a jedním smaroldem.

Do Štípy byl také dosazen stálý kněz jako druhý fryštácký kaplan.

P. Straka se staral svědomitě i o fryštácký kostel: dal ozdobit všechny oltáře, opravit kůr, na něm nechal postavit nové varhany (z 2.

poloviny 30. let 18. století tedy pochází první zmínka o varhanách ve Fryštáku), pro kostel pořídil stříbrný kalich a nové liturgické načiní.

Tento kněz odešel v roce 1747 na další farářské místo – do Bystřice pod Hostýnem. Ve stejném roce přišel do Fryštáku holešovský kaplan a rodák z Nového Jičína **P. Jan Ignát Schubert**. Za působení tohoto faráře došlo k rozdělení holešovského děkanátu, pod který Fryšták do té doby spadal. Z děkanátu bylo vyčleněno 11 farností, mezi nimi i Fryšták, a byl vytvořen nový vizovický děkanát. P. Schubert věnoval velkou pozornost především Štípe. Ze svých vlastních peněz zde

kapitálem 3000 zlatých založil nadační kaplánek a kapitálem 5000 zlatých získaných od dobrodinců zde zřídil místo pro dalšího samostatného kaplana, který byl později povýšen na kuráta a od roku 1843 se štípská farnost osamostatnila, a on se stal farářem.

Farář Schubert dokončil stavbu štípského, kostela, který byl roku 1762 požehnán.

Kostel ve Štípe

V roce 1764 byla do nového kostela přenesena zázračná soška Panny Marie a následujícího roku (1765) olomoucký biskup Jan Karel hrabě ze Scherfenbergu kostel vysvětil. Ve Fryštáku založil P. Schubert nadaci pro učitele jako ředitele kůru (později varhaníka) a nadaci pro chudé dívky - zemřel v roce 1783.

Téhož roku se stal farářem ve Fryštáku zdejší kaplan a rodák z Prostějova **P. Josef Hoffman**. Zemřel ve Fryštáku 6. května 1802 ve věku 59 let a o jeho činnosti ve farnosti není nic známo.

VÁLEČNÝ KONFLIKT OČIMA JEHO PŘÍMÝCH ÚČASTNÍKŮ

21. června jsme měli úžasnou příležitost setkat se (v rámci besedy pořádané MKD ve Zlíně) se dvěma výjimečnými osobami. První z nich byl bývalý americký voják Scott Andrews, který jako přímý účastník prožil válku v Perském zálivu (1990-1991). Velmi otevřeně hovořil o svých zážitcích a zkušenostech v ozbrojeném konfliktu, který zažil jako dvacetiletý mladík.

Zvláště emotivní pak byla jeho druhá prezentace věnovaná nejlepšímu kamarádovi Richardovi. Seznámili se spolu v jejich první misi a hned se z nich stali přátelé. Zažili spolu neuvěřitelné zážitky, samozřejmě i umocněné realitou válečného konfliktu. Richard patřil mezi charismatické velitele, kteří si dokáží získat srdce nejen svých vojáků, ale i místních obyvatel zkoušených krutými boji. Byl to statečný chlap. Bohužel se ale nakonec potvrdilo

(promiňte mi ten výraz), že náhoda je blbec. V roce 2006, několik málo dní před návratem domů z jedné mise, měl smrtelnou autonehodu. Zanechal po sobě mladou manželku, milující rodinu a také nejlepšího kamaráda, kteří na něho budou vždycky vzpomínat jako na velkého hrdinu...

Druhým pozvaným pak byl vojenský kaplan P. Jaroslav Kníchal. Za dobu svého působení v armádě se zúčastnil již několika misí v Kosovu a Iráku a na další (tentokrát do Afghánistánu) se chystá toto léto. Jak se můžete dočíst na internetových stránkách Ministerstva obrany ČR: „Vojenští kaplani již delší dobu nejsou mezi příslušníky rezortu obrany vnímáni jako nějaká exotická a nikam se nehodící skupina, ale stali se normální součástí života armády. A to jak armády v mírové situaci České republiky, tak v podmínkách zahraničních misí na Balkáně.“ A vyprávění P. Jaroslava Kníchala tato slova skutečně potvrdila. Hlavním posláním vojenského kaplana je být s vojáky a vyslechnout je, když potřebují. Aneb jak zní motiv pro službu vojenských kaplanů: Radosti a starosti vojáka jsou radosti a starosti vojenského kaplana. „Ve službě duchovních v armádě se tedy nejedná o misijní hlásání víry - kaplan nikdy nemluví o věcech víry jako první; nejedná se ani o jakési moralizování a napomínání - základem pro kaplana je úcta ke svobodě každého jednotlivce; ale jde především o službu naslouchání, o službu spoluprožívání pracovních i osobních radostí i těžkostí v úctě k osobnímu tajemství každého, kdo se kaplanovi svěří.“ Poslání vojenského kaplana je nesmírně náročné. Na otázku, co považuje za nejhorší zážitek z misí, říká, že je to bezesporu vždy, kdy musí ohlašovat zranění, nebo dokonce úmrtí vojáka jeho rodině. I když jsou duchovní na tyto události připravováni, nikdy se na ně nelze připravit úplně.

Zvláště diametrální rozdíl je v tom, jestli je rodina věřící nebo nevěřící. Pokud je věřící, samozřejmě, že je to taky nesmírně bolestné, ale už se smrtí v životě tak jaksí počítá. Pokud je ale rodina nevěřící, často se stále ptá, proč. Proč zrovna on? Proč vojáci na těchto misích umírají? Nakolik třeba takový Afghánistán vůbec stojí o jejich pomoc? Nebyla jejich oběť vlastně úplně zbytečná?

POKRAČOVÁNÍ...

Z řad posluchačů také padla zajímavá otázka, jestli se nějaký voják v misi obrátil k víře. Ano, stává se to. Dokonce se staly i takové nádherné případy, kdy se třicetiletý voják (Rambo☺) ptá, proč ho rodiče v dětství nepokřtili?! Proč mu odmítli dát tak velkou milost?! Kaplan říká, že v takovém případě pak sám stojí se slzami v očích a není schopen vysvětlit, proč.

Ovšem vzhledem k permanentní hrozbě válečného nasazení v misi je tato „konverze“ poněkud jiná než v běžném životě. Může se stát, že po příletu do bezpečí se vše vrátí do starých kolejí. Pokud se ale vojáková víra prověří i v běžném životě, vznikají pak nádherné křtiny dospělého chlapa.

O těchto a dalších zážitcích obou hostů by se dalo povídat ještě hodně dlouho. Na to tady ale není prostor.

Tak mi dovolu, abych na závěr jen stručně představila Komunitu kříže z hřebů, jejímž členem se r. 2004 stala i Duchovní služba armády ČR a která se modlí za smíření. Za smíření s Bohem, ale i mezi lidmi navzájem.

„Dne 14. listopadu 1940 bylo město Coventry v Anglii zničeno německým bombardováním. Z velkolepé katedrály v centru města zbyly jen trosky, leželo zde nespočet středověkých hřebů a ohořelých trámů. Dva z trámů spadly přes sebe tak, že vytvářely kříž. Tento kříž byl vztyčen na kamenném oltáři zničené katedrály a doplnil nápis „FATHER FORGIVE“ (Otče odpusť), který napsal probošt Howard na zčernalou zeď presbytáře krátce po požáru. Tato slova byla určena všem a měla upozornit na potřebu smíření s Bohem i mezi lidmi navzájem.“ Stejnomený název má i modlitba, kterou se modlí členové této komunity po celém světě.

MODLITBA SMÍŘENÍ (OTČE ODPUSŤ)

Všichni zhřešili a odpadli od slávy Boží.

Nenávist, která rozděluje národ od národu, rasu od rasy, třídu od třídy

OTČE ODPUSŤ

Chtivou touhu lidí a národů mít co jim nepatří,

OTČE ODPUSŤ

Ziskuchtivost, která využívá práci lidských rukou a pustoší zemi,

OTČE ODPUSŤ

To, že při pohledu na blaho a štěstí druhých závidíme,

OTČE ODPUSŤ

Náš nezájem o stav vězňů, bezdomovců a vyhnanců,

OTČE ODPUSŤ

Žádostivost, která znásilňuje těla mužů, žen a dětí,

OTČE ODPUSŤ

Pýchu, která nás vede ke spoléhání na sebe a ne na Boha,

OTČE ODPUSŤ

Budte jeden vůči druhému laskaví, soucitní,
odpouštějte jedni druhým, jako Bůh v Kristu odpustil vám.

- Ligo -

BRIGÁDA NA KOSTELE

Poslední dvě soboty před začátkem prázdnin proběhla v našem kostele brigáda na stavbě a likvidaci lešení.

To jak jistě víte bylo potřeba, aby se mohli dokončit nátěry oken v kostele.

Zbývalo totiž ještě natřít 4 okna ve kterých jsou tzv. vitráže a které není možné otevřít.

Na výzvu otce Mirka se sešla partička ochotných mužů, kteří neváhali přiložit ruku k dílu.

Nutno podotknout, že někteří se ve vyšších patrech lešení pohybovali přímo s artistickou bravurou a práce jim šla jako po másle.

Přemístění lešení na severní i jižní stranu kostela tak bylo otázkou necelých dvou hodin.

Naštěstí otec Mirek „objednal“ i perfektní počasí a tak panovala všeobecně dobrá nálada.

Nechybělo ani občerstvení....
(Všechny zajímalo, kde se prodávají ty výborné klobásky) ?
Také v dalším týdnu se nás díky Bohu sešlo dostatek a práce na demontáži lešení netrvala tentokrát ani ty dvě hodiny.
Rád bych proto všem, kteří přišli ještě jednou poděkoval za jejich pomoc a ochotu. **- pn -**

I když to vypadá, že někteří se lešení jenom „drží“ bez jejich rukou by se celá konstrukce zřítila jako domeček z karet.

ČERVENEC

- 3.7. Svátek svatého Tomáše, apoštola
- 5.7. Slavnost svatých Cyrila a Metoděje
- 6.7. 14. neděle v mezidobí
- 11.7. Svátek svatého Benedikta
- 13.7. 15. neděle v mezidobí
- 20.7. 16. neděle v mezidobí
- 22.7. Památka sv. Marie Magdaleny
- 25.7. Svátek svatého Jakuba, apoštola
- 26.7. Památka svatého Jáchyma a Anny
- 27.7. 17. neděle v mezidobí
- 29.7. Památka svaté Marty
- 31.7. Památka svatého Ignáce z Loyoly

sv. Cyril a Metoděj**SRPEN**

- 1.8. Památka svatého Alfonse z Liguori
- 3.8. 18. neděle v mezidobí
- 4.8. Památka svatého Jana Vianneye
- 6.8. Svátek Proměnění Páně
- 8.8. Památka svatého Dominika
- 10.8. 19. neděle v mezidobí
- 11.8. Památka svaté Kláry
- 14.8. Památka svatého Maxmiliána Marie Kolbeho
- 15.8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
- 17.8. 20. neděle v mezidobí
- 20.8. Památka svatého Bernarda
- 21.8. Památka svatého Pia X.
- 22.8. Památka Panny Marie Královny
- 24.8. 21. neděle v mezidobí
- 27.8. Památka svaté Moniky
- 28.8. Památka svatého Augustina
- 29.8. Umučení svatého Jana Křtitele
- 31.8. 22. neděle v mezidobí

sv. Klára**KLUB MAMINEK FRYŠTÁK**

Pravidelné úterky od 9 – 11 hodin: - herna

Jakýkoliv jiný termín po domluvě aspoň 2-3 maminek

Kontaktní osoby, které vlastní klíče od klubu:

J. Jasenská, Horní Ves, tel.: 737 040 427, L. Plšková, Dolní Ves, tel.: 725 756 817, K. Krajčová, Fryšták, tel.: 737 479 092

Kreativní páteční podvečer pro širokou veřejnost:

Pátek 18.7. v 17 hod. výroba triček technikou „savování“.

Prosíme přineste si svoje bavlněné barevné tričko.

OSMISMĚRKA NA PRÁZDNINY

S	P	R	I	N	T	A	Ť	T	S	O	P	U	O	L	H	D	Ř
P	S	L	N	O	A	N	Y	T	T	V	G	N	I	R	O	Á	D
O	L	A	E	R	M	E	A	I	Í	E	A	B	O	R	T	N	I
D	P	D	Č	B	T	T	Á	V	V	P	R	T	M	S	E	A	S
R	I	N	I	C	I	A	T	I	V	A	Á	E	E	R	P	K	K
Á	Š	A	S	S	O	S	R	S	M	T	T	C	J	V	L	R	U
Ž	T	P	T	B	Z	K	C	B	K	A	S	S	P	E	O	O	T
K	Ě	I	O	Ě	A	E	O	I	N	A	D	Á	N	Í	M	T	É
A	K	T	T	J	T	Ř	D	Á	T	E	T	I	N	V	E	O	R
A	A	Í	A	K	Í	E	Š	Š	V	E	C	E	E	L	T	M	P
M	V	S	A	K	M	E	C	I	N	E	D	A	T	O	P	A	K

TAJENKU TVOŘÍ 22 ZBYLÝCH PÍSMEN PO VYŠKRTÁNÍ:

ABORT	DISKUTÉR	NADÁNÍ	SKAT
ANETA	EIDAM	NEČISTOTA	SKLENICE
BOTA	HLOUPOST	PANDA	SPRINT
BRAMBOŘÍK	INICIATIVA	PÍŠTĚK	STATISTIKA
BRATR	IRKA	PLEBISCIT	ŠTAVIVA
CESTÁŘ	KAPOTA	PLNÁ	ŠVEC
CETKA	LIBRA	PODRÁŽKA	TAMTI
ČAS	MEDIK	POMEJE	TEPLOMET
DENICE	METANÁ	RING	VETA
DIKTÁT	MOTORKA	SÍTI	VÍT

Tajenka z minula: .....jinak mluvit a jinak smýšlet. VÍTĚZSTVÍ
připravil František Zálaha

F A R N Í Č E K – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel,
Mgr. Vít Němec, Ludmila Görigová ml.,

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRADZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 5. 7. 2008 v nákladu 250 ks.